

ה"ת 31327/10/20 - מיקי שטיינהרט נגד מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל - יאל"כ-להב 433

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 31327-10-20 שטיינהרט נ' מדינת ישראל

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המבקש: מיקי שטיינהרט -

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

באמצעות משטרת ישראל - יאל"כ-להב 433

בשם המבקש: עו"ד כרמל בתו

בשם המשיבה: רס"ב ניר אדרי, צוער צחי טל

החלטה

לפני בקשה להשבת תפוס - רכב מסוג פיג'ו ל"ז (להלן: הרכב) שנתפס עם מעצרו של המבקש, ביום 60.

רקע - בתמצית

1. המשיבה - היחידה הארצית לחקירת פשיעה כלכלית בליווי רשות המיסים, חוקרת מזה תקופה ממושכת פרשיית שחיתות ברשות האוכלוסין וההגירה. החקירה הפכה לגלויה ביום 6.9.20, אז נעצרו המבקש וחשודים נוספים, ואחרים עוכבו לחקירה. למבקש מיוחסות עבירות הכוללות, בין השאר, לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הלבנת הון, עבירות מס ועוד. במהלך החקירה הגלויה מימשה המשיבה צווים לתפיסת רכוש שהוצאו בשלב הסמוי של החקירה, ובהם תפיסת הרכב מושא הדיון.

2. בחלוף מספר ימי מעצר שוחרר המבקש בתנאים מגבילים, והחקירה עודנה מתנהלת. ביום 18.10.20 הוגשה

הבקשה דנא. לטענת המבקש, הרכב נרכש מכספי הלוואה שהתקבלה מבנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ (להלן: הבנק), והוא משועבד במלואו לבנק להבטחת פירעון ההלוואה, העולה בהיקפה על שווי הרכב. המשיבה איננה מתנגדת להשבת הרכב, בכפוף לתנאים המקובלים בפסיקה, ובהם הפקדת ערבון במזומן בשיעור 30% משווי הרכב, קרי 37,000 ₪, להבטחת מרכיב ירידת ערכו. משלא הושגה הסכמה בין הצדדים, נשמעו טיעוניהם בפניי ביום 23.11.20.

טענות הצדדים

3. בפתח הדיון הגישה המשיבה לעיוני דו"ח סודי מפורט (מסומן גא/1) וחומרי חקירה גולמיים לביסוס העבירות המיוחסות למבקש, כמו גם עילות התפיסה. ב"כ המבקש, מצדו, הבהיר כי לצורך הדיון אין מחלוקת בשאלת קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למבקש, ומיקד טיעונו בשאלת פוטנציאל החילוט האפסי, כך לשיטתו. לטענתו, משעה שהרכב משועבד לבנק כנגד הלוואה העולה בהיקפה על שווי הרכב, אין ולא תהיה היתכנות לממשו, הואיל וממילא כספי המימוש יגיעו במלואם לבעל השעבוד - הבנק. מכאן, תפיסת הרכב בעת הזו מהווה צעד עונשי גרידא, המגיע לכדי התעמרות במבקש. על כך הוסיף (מבלי לתמוך טענותיו בראיות), כי מצבו הכלכלי של המבקש איננו שפיר, בפרט לנוכח מצב החירום השורר במדינה בשל מגפת הקורונה.

לטענת ב"כ המשיבה, תפיסת הרכב (או שוויו) נועדה לאפשר חילוט בתום ההליך המשפטי (ככל שיוגש כתב אישום בעבירות המיוחסות למבקש) משתי עילות: האחת - חילוט רכוש בשווי עבירות הלבנת הון, המוערכות לעת הנוכחית בשווי כ-18 מיליון ₪; השנייה - חילוט "מה שניתן כשוחד ומה שבא במקומו" (סעיף 297(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977), כשבשלב זה מוערך השוחד שקיבל המשיב בהיקף של מאות אלפי שקלים.

דיון

4. חרף הסכמתו של המבקש לקיומו של חשד סביר, מצאתי לבחון את הדו"ח הסודי וחומרי החקירה הגולמיים שהוצגו לעיוני (המכילים, בין השאר, עדויותיהם של גורמים מעורבים, חקירות חשודים, ניתוח תוצרי בנקים ותחשיבי היקף עבירה), ואני קובע כי קיים חשד סביר בעוצמה גבוהה לכך שהמבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו. אני מקבל את טענות המשיבה להיקף העבירות המיוחסות למבקש, כמפורט לעיל: לקיחת שוחד בשיעור מאות אלפי שקלים, והלבנת הון בשווי כ-18 מיליון ₪.

בהתאם להוראות סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, יש להורות על תפיסה זמנית של רכוש, על מנת לאפשר בתום ההליך לחלט את רכושו של חשוד בשווי מלוא עבירות הלבנת הון המיוחסות לו. רכושו התפוס של המבקש מתמצה ברכב, שוויו מוערך ב-123,000 ₪, משמע בפרע עצום משווי העבירות המיוחסות לו. מכאן, ראוי לכאורה לאפשר המשך תפיסת הרכב. העובדה כי בשלב זה הרכב משועבד לבנק, אין בה כדי לשנות את התוצאה. הבנק איננו צד להליך ואיננו טוען לזכות, וממילא לא ביקש לממש את השעבוד (ב"כ המבקש, בהגנותו, חזר בו מהטענה כי יש לראות בבנק כטוען מכללא לזכותו - פרו' עמ' 3 ש' 9). בהינתן בקשתו של המבקש לקבל את הרכב

לידיו, אין בקיומו של שעבוד כדי לייתר את עילות התפיסה.

סוף דבר, המשיבה פעלה בהתאם לפסיקה הנוהגת, בהציבה תנאים ראויים לשחרור הרכב והחזרתו למבקש, כך שניתן יהיה לחלטו (או את שוויו) בכפוף להחלטה מתאימה.

תוצאה

5. הרכב יושב למבקש בכפוף לקיום התנאים המצטברים שלהלן:

- א. הפקדת ערבון במזומן בשיעור 30% משווי הרכב לפי מחירון "לוי יצחק" במועד העמדת הערבון.
- ב. חתימה על התחייבות עצמית בשווי הרכב להימנע מדיספוזיציה ולהשיב את הרכב למבקשת לפי דרישה.
- ג. עריכת ביטוח מקיף לרכב בו תשמש משטרת ישראל מוטב שני (לאחר הבנק המשעבד).
- ד. צו איסור דיספוזיציה שנרשם במשרד הרישוי בהתאם להחלטה קודמת של בית המשפט (צ"א 58997-08-20).

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשפ"א, 01 דצמבר 2020, בהיעדר הצדדים.

מסמכים ופסיקה שהגיש המבקש יוחזרו לבא כוחו במזכירות בית המשפט.

דו"ח סודי וחומרי חקירה יוחזרו לנציגי המשיבה במזכירות בית המשפט.